

Sommige groepen klinken zo *onbelgisch* dat je schrikt als ze hun volgende nummer gewoon in het Nederlands aankondigen. TMGS is een van die bands. Met *'Rivers & Coastlines: The Ride'* voegen zij een nieuw hoogtepunt toe aan hun inmiddels indrukwekkende muzikale roadtrip. Dat het leven on the road je verandert is aan TMGS te horen. Tijdens de trip is band zelfs ergens van naam veranderd. *"De letters staan nog wel voor The Moe Greene Specials, maar die naam gebruiken we niet meer."* vertrouwt Kristof ons toe: *"en daar zijn verschillende redenen voor."*

TMGS

Kristof Janssens: "De eerste reden was dat de naam consequent fout werd geschreven. Toen hebben we maar voor 4 letters gekozen, maar zelfs dat hebben ze ook al eens fout geschreven! (*lacht*) De andere reden was dat we in het begin een instrumentale band waren maar nu, na wat personeelwissels, een definitieve bezetting mét zang hebben."

Dirk Van Rosendaal: "Alhoewel, een definitieve bezetting... Momenteel zitten we zonder bassist. Mogen we misschien een oproep doen dat we een bassist zoeken?"

Kristof: "Het zou ook helpen als het iemand is die al eens bas heeft gespeeld en al eens geluisterd heeft naar onze muziek. Reageren kan op info@tmgs.be of op onze Facebookpagina!"

Zelf heb ik wel geen auto. (*lacht*) *'Rivers & Coastlines'* is een rit die je maakt. Eentje die je ook gewoon vanuit je zetel kan maken, in je hoofd. Het geeft een beetje het gevoel van een verhaal, maar dan eentje dat niet af is. Neem nu het nummer *'Coastlines'*. Als ik dat liedje hoor dan voel ik mij altijd een beetje op reis!"

Is dat dan een reis naar de zon of naar de sneeuw?

Kristof: "Eigenlijk kan onze muziek in alle seizoenen werken. Neem nu Calexico, een groep waar we in het begin hard door geïnspireerd waren en die we nog altijd goed vinden, die band heeft dat ook. Het klinkt zomers, maar het werkt in *putteke* winter even goed omdat hun muziek zo desolaat klinkt. Het is echte landschapsmuziek."

Een rit vanuit je zetel

Dan is *'Rivers & Coastlines: The Ride'* een goed begin om jullie muziek te leren kennen! Het lijkt er op dat TMGS z'n plaats heeft gevonden in het muzieklandschap. Klopt dit?

Kristof: "Ik denk van wel..."

Dirk: "Ik denk ook wel dat dit zal blijven evolueren."

Kristof: "Het is niet dat we muzikaal iets proberen te sturen. Het is gewoon een mix van verschillende mensen."

Met de instrumentale surf op het debuut bevonden jullie je nog in een niche. Nu zijn jullie verschoven naar het centrum van de hedendaagse indiemuziek. Een bewuste, weldoordachte carrièremove?

Kristof: "Het is allemaal heel geleidelijk gegaan. Na het eerste album was het duidelijk dat we geen andere instrumentale plaat wilden maken. Dat leek toen weinig zin te hebben. De tweede plaat was half instrumentaal en half gezongen. Op het derde album stond geen enkel instrumentaal nummer, maar wel nog lange instrumentale stukken. We zijn niet richting centrum gegaan om het publiek tevreden te stellen, eigenlijk zelfs net andersom. Het is tof dat de mensen het goed vinden maar zo heel belangrijk is dat niet. Vroeger was het dat wel. Nu willen we het gewoon plezant houden voor onszelf!"

Broekschijten

Door al de instrumentale omzwervingen lijkt het er op dat jullie nu pas echt voluit durven te zingen.

Dirk: "Ik denk dat de zangers zelfzekerder zijn geworden. Hierdoor is zang ook belangrijker geworden."

Kristof: "Niemand van ons dacht dat hij kon zingen. We hebben ooit nog overwogen om een zanger te zoeken maar dat hebben we maar opgegeven en eens zelf geprobeerd. In het begin was dat echt broekschijten. Dat is wel logisch als je geen geboren zanger bent."

Dirk: "Gaandeweg voel je wel dat je binnen de groep gemotiveerd en gestimuleerd wordt om je angsten te laten vallen en gewoon te doen."

Kristof: "Het is ook leuk dat we verschillende zangers hebben. Soms zingen we samen, soms zingt iemand alleen... dat maakt het voor ons gevarieerder. Je hebt vier nummers gehoord en drie mensen horen zingen en toch is het dezelfde groep. Ik vind dat interessant."

De vorige albums heette 'Open Road (Again)', 'Borders OK' en nu kiezen jullie voor 'Rivers & Coastlines: The Ride', alweer een allusie op land(schaps)grenzen en dat om de road-gevoel. Is er een groter concept achter al deze albums?

Kristof: "Een groter concept... (*denkt na*) Dat weet ik niet, maar die sfeer zit er wel altijd in. Ik denk dat het vooral te maken heeft met de muziek die we beluisteren en de films waar we naar kijken. We houden wel van dat landschapsgevoel en dat filmische."

Dirk: "Het zit ook dikwijls gewoon in onze teksten."

Kristof: "Je kan die sfeer van onderweg zijn letterlijk nemen maar je kan deze even goed als iets figuurlijks zien. Onze muziek moet *werken* al je in de auto zit, dat is een parameter!

Rockmuziek met blazers

Ik vind TMGS ondertussen toch wel meer klinken zoals Wilco en Band Of Horses dan als Calexico.

Kristof: "Ik denk dat er nu wel een beetje meer indiegeluid, wat dat ook moge zijn, is ingeslopen. Ik zeg altijd maar gewoon dat we rockmuziek met blazers maken..."

Dirk: "... maar dat dekt de lading toch ook niet helemaal."

Kristof: "Nee, maar wat is het dan wel? We zouden er eigenlijk een fancy term voor moeten vinden!"

Het album is opgedeeld in een day side en een night side. Heeft dat enkel te maken omdat je op vinyl twee kanten nodig hebt of zit er toch meer achter?

Kristof: "We wilden al langer iets op vinyl uitbrengen maar dat is heel duur. Nu hebben we het gewoon gedaan maar het is toch vooral voor ons zelf hoor: zo heel die charme die rond een vinylplaat hangt... (*denkt na*) De kanten zijn opgedeeld in nummers die iets aankondigen en andere die iets berustends hebben. De *day side* heeft optimistische, zelfs luchtige nummers, waarin er vanalles zit te gebeuren. De nummers op de *night side* zijn letterlijk iets donkerder en negatiever. Neem nu *'Bring Me The Night'*. Dat is gewoon een vrolijk texmex-nummer maar die tekst is niet bepaald vrolijk. Bij veel van die groepen waar wij naar luisteren is dat zo. Deze tegenstelling is eigen aan het genre. Er zit altijd veel schoonheid in. Dat is de definitie van melancholie."

Melancholie in repeat!

ON STAGE

13 januari '13: Tune Up, Antwerpen
15 februari '13: Permeke, Antwerpen

TMGS

'Rivers & Coastlines: the Ride'

I Have Tiger Records (vinyl)/Green Cookie (cd)

Met *'Rivers & Coastlines: The Ride'* is TMGS uitgegroeid tot een band die eigenzinnig radiomateriaal maakt. Het is knap hoe de jongens telkens weer anders klinken, zonder hun muzikale voorgeschiedenis te vergeten. Terwijl hun vorige albums altijd een grote breuk markeerden met hun voorganger is het verschil nu minder groot geworden. Gelukkig heeft *'Rivers & Coastlines: The Ride'* de spontaniteit terug die op de vorige zoek was. De pareltjes zijn netjes over de twee vinyl-kanten van elk 5 nummers verdeeld. Op de *day side* schieten *'New Scene'* en *'Headed Home'* er boven uit, beide meer schatplichtig aan Wilco en Band Of Horses dan pakweg Calexico. Tijdens *'Bring Me The Night'* zijn de americana- en countryhelden zoals Gram Parsons wel weer duidelijker aanwezig. (*jdb*) hoort TMGS nog zeggen: *"de ambitie is er, maar na tien jaar ben je ook al wel wat nuchterder."* Met zo'n plaat in je achterzak moet je niet bescheiden beginnen worden. Wegdromen!